

3. **Porušenie zásady riadnej správy vecí verejných a nedodržanie primeranej lehoty Všeobecným súdom.**
4. **Porušenie zásad uplatniteľných na trovy konania Všeobecným súdom.**

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 17 Prvé nariadenie implementujúce články 85 a 86 zmluvy (Ú. v. ES 13, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3).

Odvolanie podané 27. novembra 2013: Repsol Lubricantes y Especialidades a i. proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) zo 16. septembra 2013 vo veci T-496/07, Repsol Lubricantes y Especialidades a i./Komisia

(Vec C-617/13 P)

(2014/C 24/28)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolatelia: Repsol Lubricantes y Especialidades, S.A., Repsol Petróleo, S.A., a Repsol, S. A. (v zastúpení: L. Ortiz Blanco, J. L. Buendía Sierra, M. Muñoz de Juan, Á. Givaja Sanz a A. Lamadrid de Pablo, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľov

1. zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu v akom:
 - sa spoločnostiam Repsol Petróleo, S.A., a Repsol YPF, S.A. (teraz Repsol, S.A.), pripisuje spoločná a solidárna zodpovednosť,
 - sa na účely výpočtu pokuty nesprávne zohľadnilo obdobie rokov 1998 — 2002,
 - Všeobecný súd nesprávne prevzal základnú čiastku pokuty stanovenú Komisiou a nevyužil svoju právomoc súdneho preskúmania v plnom rozsahu, čím došlo k porušeniu zásady proporcionality;
2. zrušiť sporné rozhodnutie v rovnakom zmysle;
3. na základe svojej právomoci súdneho preskúmania v plnom rozsahu znížiť pokutu na sumu, ktorú uzná za primeranú;
4. určiť, že súdne konanie pred Všeobecným súdom bolo neprimerane a nedôvodne dlhé, a teda v rozpore s právom na účinnú súdnu ochranu a s právom na prejednanie veci spravodlivo a v primeranej lehote (článok 47 Charty a článok 6 EDĽP);
5. zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Po prvé Repsol namieta nesprávne právne posúdenie spočívajúce v metóde, ktorá sa v rozsudku použila na hodnotenie dôkazov predložených na podporu úplnej a skutočnej obchodnej samostatnosti dcérskej spoločnosti Repsol Lubricantes y Especialidades, S.A., alebo subsidiárne, nedostatok odôvodnenia.
2. Po druhé Repsol zastáva názor, že Všeobecný súd v rozsudku nesprávne vykladal oznámenie o spolupráci z roku 2002.
3. Po tretie Repsol uvádza, že rozsudok je v rozpore s článkom 261 ZFEÚ a so zásadou proporcionality, keďže Všeobecný súd nespĺnil svoju povinnosť vykonať súdne preskúmanie vo vzťahu k sankciám v oblasti hospodárskej súťaže v plnom rozsahu.
4. Nakoniec Repsol uvádza, že Všeobecný súd tým, že nerozhodol v primeranej lehote, porušil článok 47 Charty základných práv Európskej únie ⁽¹⁾ a článok 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 364, 2000, s. 1.

Odvolanie podané 27. novembra 2013: Castel Frères SAS proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 13. septembra 2013 vo veci T-320/10, Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-622/13 P)

(2014/C 24/29)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Castel Frères SAS (v zastúpení: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell

Návrhy odvolateľky

Odvolaťka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 13. septembra 2013 vo veci T-320/10,
- zamietol žalobu o neplatnosť podanú Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT zo 4. mája 2010 vo veci R 962/2009-2,

— uložil ÚHVT a ďalšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom a Súdnym dvorom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaťka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol návrh odvolaťky smerujúci k tomu, aby žaloba podaná na Všeobecný súd bola zamietnutá ako neprípustná z dôvodu „abus de droit“, ktorého sa dopustil ďalší účastník konania. Odvolaťkine tvrdenie sa zakladá na skreslení dôkazov. Tvrdenie sa ďalej zakladá na nesprávnom výklade významu zneužitia práv v konaniach pred inštitúciami

Európskej únie. Tvrdenie sa tiež zakladá na nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia, pretože Všeobecný súd neposkytol nijaké odôvodnenie zamietnutia návrhu odvolaťky.

Odvolaťka ďalej tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva ⁽¹⁾, keďže uplatnil nesprávne právne kritérium pri určení, že ochranná známka odvolaťky bola nenáležite zapísaná.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).